

Дөчдүгээр ишлэлийн нуугдмал түүх — Арван наймдугаар дугаар

Хоёр дахь гай — Тавдугаар хэсэг

Jeff Pippenger

2026-07-15

Илчлэлт номын есдүгээр бүлэгт гардаг Ниневегийн тулалдааныг төлөөлсөн “түлхүүр” нь эргэлтийн цэгийг бий болгосон түүхээр биелсэн бөгөөд, мэдээж түлхүүрийн үйлчлэл чухам тийм байдаг. Миний нотолж буй зүйл бол Ниневегийн тулалдаан нь Исламын мандлыг тэмдэглэсэн түүхэн түлхүүр төдийгүй, мөн эш үзүүлэлтийн түлхүүр мөн гэсэн явдал юм. Тэрхүү тулалдааны эш үзүүлэлтийн дотоод үйлчлэл нь Даниел болон Илчлэлтэд өгүүлэгдсэн Библийн эш үзүүлэлэг дэх хаанчлалуудын бүх шугамыг Даниелын арван нэгдүгээр бүлэгтэй нэгэн зэрэгцэлд оруулдаг. Үүнийг хийснээр, эдгээр хаанчлалууд бүгд Даниелын арван нэгдүгээр бүлгийн сүүлчийн зургаан эшлэлд гэрчлэл өгөх боломжтой болж, түүнээс ч илүү чухлаар—дөчдүгээр эшлэлийн гаднах нуугдмал түүхийн лацыг тайлах боломжийг олгодог.

Би чамд тэнгэрийн хаанчлалын түлхүүрүүдийг өгнө. Чи газар дээр юуг хүлнэ, тэр нь тэнгэрт хүлэгдсэн байх болно; мөн чи газар дээр юуг тайлна, тэр нь тэнгэрт тайлагдсан байх болно. Матай 16:19.

Мухаммедын хаанчлалын суллагдаж, мандан бадрах нь

627 онд болсон Ниневегийн тулалдаан нь Бурханы ивээлийн манантай хамтран Ромын заль мэхээр ялагдсан Персийн хүчний сүүлчийн арван жилийн эхлэлийг тэмдэглэсэн юм. Энэ нь Мухаммедын исламын сүргүүд өсөн мандаж эхлэх эргэлтийн цэгийг тэмдэглэсэн. Тэрхүү тулалдаан нь оршин байсан нэгэн хязгаарлалтыг зайлуулсан бөгөөд онолын хувьд Ром, Перс хоёулаа хүч чадлаа хадгалсан бол тэр хязгаарлалт хэвээр үлдэх байсан. Гэвч тэгээгүй.

Хязгаарлалт ба чөлөөлөлт

Исламын эш үзүүлэлтийн дүрслэлд, Сара Хагар ба Ишмаел хоёрыг хязгаарлахад Абрахамыг ятгасан тэрхүү Бичээсийн анхны танилцуулгаас эхлэн Исламын хязгаарлагдалт ба суллагдлыг бид олж хардаг.

Сараи Абрамд — Миний гомдол чам дээр байг: би шивэгчнээ чиний өвөрт өгсөн; харин тэр жирэмсэлснээ мэдмэгцээ би түүний нүдэнд басамжлагдав. ЭЗЭН чи бид хоёрын хооронд шүүг. Гэвч Абрам Сараид — Харагтун, шивэгч чинь чиний гарт байна; түүнд өөрт чинь таалагдах ёсоор үйлд гэж хэлэв. Тэгээд Сараи түүнтэй хатуу ширүүн харьцахад, тэр түүний нүүрнээс зугтан одов. Эхлэл 16:5, 6.

Тэр хэрэг явдлаас ч өмнө, Хагарыг эш үзүүлэлтийн өгүүлэмжид оруулж ирсэн шалтгаан нь Эзэн Сараг хүүхэд төрүүлэхээс “хорьсон” явдал юм.

Абрамын эхнэр Сарай түүнд хүүхэд төрүүлсэнгүй. Харин түүнд Хагар нэртэй, египет шивэгчин байжээ. Тэгээд Сарай Абрамд — Үзэгтүн, ЭЗЭН намайг төрүүлэхээс түдгэлзүүлжээ. Миний шивэгчин уруу, би чамаас гуйя, орогтун; магадгүй би түүгээр дамжуулан хүүхэдтэй болж болох юм гэв. Абрам Сарайн үгийг сонсов. Эхлэл 16:1, 2.

Мухаммедэд өгөгдсөн Илчлэлт номын есдүгээр бүлгийн “түлхүүр” бөгөөд үүний дараа Ниневегийн тулалдаанаар биелсэн тэрхүү зүйл нь эш үзүүлэлийн түүхийн аль ч өгөгдсөн мөчид Ислам дээр байсан “хязгаарлалт”-ыг зайлуулсныг илэрхийлдэг.

“Тэнгэр элч нар дөрвөн салхийг барьж байгаа бөгөөд энэ нь уурсан хилэгнэсэн, хүлээсээ таслан мултарч, бүх дэлхийн гадаргуу дээгүүр давхин өнгөрөхийг эрмэлзэгч, замдаа сүйрэл ба үхлийг дагуулан яваа морьдоор төлөөлөгдөн үзүүлэгдсэн юм.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Мухаммедын хаант улсын “мандалт ба уналт” нь үнэндээ мандалт ба уналт мэтээр бус, харин “суллагдах” ба “хазаарлагдах” явдал хэмээн дүрслэгддэг. Ислам эш үзүүлэлийн утгаар суллагдах үед, тэрхүү суллагдлыг Ниневегийн тулалдаанаар дүрслэн үзүүлсэн байдаг.

Гагцхүү гайнууд

Долоон бүрэнээс зөвхөн Исламын гай зовлонгийн бүрэнүүд л анх эш үзүүлэлийн түүхэнд орж ирсэн цагаасаа эхлэн нигүүлслийн хугацаа хаагдах хүртэл түүхийн турш тогтвортой хүчийн хувьд үргэлжилдэг. Өрнөд Ром дээр ирсэн эхний дөрвөн бүрээ нь Одоакер, Генсерик, Аттила Хүн, Алларик нарыг төлөөлж байсан бөгөөд ингэснээр эцсийн өдрүүд дэх Бурханы удирдамжит шүүлтийн дөрвөн хүчийг дүрслэн үзүүлсэн юм. Гэвч тэдгээрийн орчин үеийн дүйцэл нь эртний тэр дөрвөн хүчний шууд залгамж биш юм. Харин гай зовлонгийн бүрэнүүдийн хувьд тийм биш. Ислам түүхэнд нэгэнт орж ирмэгцээ нигүүлслийн хугацаа хаагдах хүртэл суллагдах ба хязгаарлагдах үйл явцын шууд шугамыг үргэлжлүүлдэг. Гай зовлонгийн бүрэнүүдийн хувьд “түлхүүр” болох ‘суллалт’ нь Ниневегийн тулалдаанаар тэмдэглэгддэг.

Никомедиа ба 1299 оны 7 дугаар сарын 27

Эртний анхдагчид 1299 оны 7 дугаар сарын 27-ны өдрийг зуун тавин жилийн хугацааны эхлэл мөн хэмээн зөв зөв тодорхойлсон бөгөөд тэрхүү хугацаа 1449 оны 7 дугаар сарын 27-нд төгсөж, улмаар 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд дууссан гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдрийн эхлэлийг тавьсан юм.

Өмнөх өгүүлэлд бид Никомедиа хэмээх чухал Византийн хотыг бүслэн авсан Османы Бейликийн үндэслэгч Осман I-ийн хүү Султан Орхан Газийн Никомедиад 1333–1337 онд учруулсан бүслэлтийг тодорхойлсон билээ. Энэхүү бүслэлт нь түүний эцэг Османаар эхэлсэн Никомедиагийн эсрэг дайны төгсгөл юм. Илчлэлт 9:10 дахь нэг зуун тавин жил 1299 оны 7 дугаар сарын 27-нд эхэлсэн бөгөөд эш үзүүлэлийн эхлэл болохын хувьд тэрхүү эхлэл өдөртэй холбоотой түүхийг тэмдэглэх учиртай. Осман I (Османы угсааны үндэслэгч) нь Султан Орхан Газийн эцэг бөгөөд тэрээр 1299 оны 7 дугаар сарын 27-нд Никомедиагийн бүс

нутагт, Никомедиа хотын ойролцоох Бафеусын тулалдаанд Византийн эзэнт гүрний эсрэг эртний чухал ялалтад хүрсэн; энэ нь Ромын болон эртний Византийн түүхэнд тун чухал нийслэл хот байсан юм.

Эцэг ба Хүү

1299 оны 7 дугаар сарын 27-нд Османы цэргүүд нутгийн нэгэн захирагчийн удирдсан Византийн армийг ялжээ. Энэхүү тулалдаан нь Осман Битинид (Анатолийн баруун хойд хэсэг) эрх мэдлээ нэгтгэн төвлөрүүлж эхэлсний дараах түүний бие даасан цэргийн анхны томоохон амжилтуудын нэг гэж үздэг. Энэ нь Туркийн жижиг бейликээс (овгийн ванлиг) улмаар Византийн нутаг дэвсгэрийг сорьж, эцэст нь байлдан дагуулах өсөн нэмэгдэж буй хүч болон шилжих үйл явцын нэгэн чухал алхмыг тэмдэглэсэн юм. Тэрхүү огноо нь 1453 онд Константинополь унаснаар Османы эзэнт гүрэн байгуулагдахад эцэстээ хүргэсэн Исламын өсөлтийн нэгэн үеийн эхлэлийг тэмдэглэдэг. Осман гази дайчдыг (Исламын сэдэлтэй хил хязгаарын довтолгочид) ашигласан бөгөөд тэндээс гази хилийн дайчдыг илүү зохион байгуулалттай армид нэгтгэн бүрэлдүүлэх үйл явц эхэлж, энэ нь Османаас эхлэн, улмаар түүний хүү Орхан хүртэл аажмаар хөгжсөн юм. Османы өвийн бусад чухал бүрэлдэхүүний дотор Исламд өмч хөрөнгөө хадгалан эзэмших боломж олгосон явдал багтана. Энэ нь гази дайчдын дайны арга барилаас ялгаатай байв. Учир нь тэдний эмх замбараагүй, гэнэт довтолоод буцах тактик нь тэдэнд зөвхөн ялалтын олзыг л үлдээдэг байсан болохоос, хэзээ ч нутаг дэвсгэр үлдээдэггүй байжээ.

1299 оны 7 дугаар сарын 27-нд Осман Никомедийн нутагт аян дайн эхлүүлсэн бөгөөд гучин дөрвөн жилийн дараа түүний хүү нийслэл хот Никомедийг дөрвөн жилийн турш бүсэлж эхлэв. Эцэг нь эхэнд, хүү нь төгсгөлд нь байна. Никомеди хэмээн дүрслэгдсэн нутаг дэвсгэрийн эсрэг дайн эхэлж, Никомеди хэмээх тэрхүү нутаг дэвсгэрийн нийслэл хот Никомедийг эзлэн авснаар төгсөнө. 1299 оноос 1337 он хүртэл гучин найман жилийн хугацаа бөгөөд эш үзүүлэгийн утгаар “гучин найм” гэсэн тоо босож өндийхийг бэлгэддэг.

“Одоо босож, Зэрэд горхийг гатал” гэж би хэлэв. Тэгээд бид Зэрэд горхийг гатлав. Бид Кадеш-Барнеагаас гарснаас хойш Зэрэд горхийг гаталж өнгөртөл өнгөрсөн хугацаа нь гучин найман жил байв. ЭЗЭН тэдэнд тангарагласан ёсоор байлдааны эрчүүдийн бүх үеийнхэн цэргийн хүрэн дундаас бүрэн мөхөж дуустал тийнхүү өнгөрөв. Дэд хууль 2:13, 14.

1299 оны 7 дугаар сарын 27-ноос 1449 оны 7 дугаар сарын 27 хүртэлх нэг зуун тавин жил нь Илчлэлт номын есдүгээр бүлгийн хоёр дахь гай зовлонт үеийн Османы эзэнт гүрэн тогтоход хүргэсэн хугацааг төлөөлдөг. Никомедиаг аажмаар байлдан дагуулсан гучин найман жил нь эцэг (Осман)-аар эхэлж, түүний хүү (Орхан)-аар төгссөн. Энэ хугацаа нь овгийн ханлиг аажмаар өсөн дэвшиж эзэнт гүрэн болох үйл явцын эхний алхмыг дүрслэн харуулдаг.

1299 оны 7 дугаар сарын 27-ноос 1449 оны 7 дугаар сарын 27 хүртэлх нэг зуун тавин жил нь гучин найман жилийн төгсгөлийг тэмдэглэх дөрвөн жилийн бүслэлтийг багтаана. Никомедиа хотыг байлдан дагуулахын эхлэл нь эцэг Османы үед тавигдсан бөгөөд төгсгөл нь 1333 оноос 1337 он хүртэл үргэлжилсэн дөрвөн жилийн бүслэлтээр гүйцэлдсэн юм; энэ

бүслэлтийг Османы хүү хэрэгжүүлсэн билээ.

1449 оны 7 дугаар сарын 27-нд нэг зуун тавин жил төгсөхөд, Византийн эзэн хаан Константин арван нэгдүгээр, өөрөөр хэлбэл дорнод Ромын сүүлчийн Константин, хаан ширээнд суухын тулд Түркүүдээс зөвшөөрөл эрэв. Тэр өдрөөс Константинополь эзлэгдэн унах хүртэл дөрвөн жил байсан. Тэр дөрвөн жил Константинополийн бүслэлтээр төгсөж, сүүлчийн Константин бүслэлтийн үеэр амь үрэгдэв. Исламын мандал нь нэг зуун тавин жилийн эш үзүүлэгийн эхний гучин найман жилээр төлөөлөгддөг бөгөөд энэ нь дөрвөн жилийн бүслэлтээр оргилдоо хүрсэн юм. Нэг зуун тавин жил төгсөхөд, Ислам Түркүүдийн тэр үед эзэмшиж байсан хүчээр дорнод Ромыг доромжлолд оруулах хэмжээнд хүртлээ мандсан байв. 1449 оны 7 дугаар сарын 27-ны доромжлолоос хойших дөрвөн жил Константинополь бүслэлтээр эзлэгдэн унахад дорнод Ромын мөхөл рүү хөтөлсөн. Эхний гучин найман жилийн төгсгөл нь бүслэлтээр тэмдэглэгддэг бөгөөд Османы эзэнт гүрний тогтоц мөн бүслэлтээр тэмдэглэгддэг.

38 ба 40

Мосе Хуулийн Давталт номд гучин наймын тоог бэлгэдэл болгон, цөлд дөчин жил тэнүүчилсэн шүүлтийн сүүлчийн гучин найман жилийг төлөөлүүлэн үзүүлсэн байдаг. Иймээс гучин наймын тоо бэлгэдлийн хувьд дөчийн тоотой холбоотой юм. Осман 1299 оны 7-р сарын 27-нд Никомедийн нутаг дэвсгэрийг эзлэн авч, гучин найман жилийн дараа түүний хүү уг нутгийн нийслэл хотыг эзлэн авсан. Нутаг дэвсгэр нь ч, нийслэл хот нь ч хоёулаа Никомедиа байв. Түүхчид энэ тулалдааныг Османы эзэнт гүрэн мандаж эхэлсний яг эхлэлийг тодорхойлдог «хоёр» алхмын эхнийх нь хэмээн үздэг. Түүхээр тодорхойлогдсон хоёр дахь алхам нь 1301 оны Никейн тулалдаан юм. Тэнд эцэг Осман Никей хэмээх нутаг дэвсгэрийг эзлэн авч, гучин жилийн дараа буюу 1331 онд түүний хүү урьд нь Ромын нийслэл хот байсан, Никей нэртэй нийслэл хотыг эзлэн авсан.

1299 он болон Никомедийн тулалдаантай холбоотойгоор, хоёр алхмын эхнийх нь болсон бол, хоёр дахь алхам нь хоёр жилийн дараа, 1301 онд тохиов. 1299 он нь гучин наймын бэлгэдэл бөгөөд хоёр жилийн дараа (дөчин) Никейгийн нутаг дэвсгэрийг эцэг эзлэн авдаг. Эртний Израиль босож, амлагдсан газрыг эзлэн авсан явдлын гучин найм ба дөчийн уялдаа холбоо 1299 оны 7 дугаар сарын 27 болон 1301 онуудад төлөөлөгдөн харагддаг. Ислам мандан гарч ирсэн тэрхүү эхний хоёр алхам нь цэргийн аян дайнаар тэмдэглэгддэг бөгөөд эхэнд нь эцэг уг нутаг дэвсгэрийг байлдан дагуулж, төгсгөлд нь хүү нь тухайн нутаг дэвсгэрийн нийслэлийг эзлэн авдаг. Хоёр нийслэл унахдаа бүслэлтийн үед унасан. Хоёр нийслэл хоёулаа нэгэн цагт Дорнод Ромын нийслэлүүд байсан.

1299 ба 1301 нь 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд төгсгөлдөө хүрдэг бөгөөд энэ нь 1838 оны түүхийг төлөөлдөг; тэр үед Литч анх удаа 391 жил, 15 хоногийн эш үзүүлэгийн талаарх өөрийн үзэл ба зөгнөлөө нийтэлсэн бөгөөд уг эш үзүүлэг эцэстээ 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд биелэх байв. Миллерчүүдийн хувьд босож ирсэн хоёр үе шат нь 1838 ба 1840 онууд байсан.

“1840 онд эш үзүүллэгийн өөр нэгэн онцгой биелэлт өргөн хүрээний сонирхлыг өдөөв. Үүнээс хоёр жилийн өмнө, Хоёрдугаар Ирэлтийг тунхаглагч тэргүүлэх үйлчлэгчдийн нэг Жосиа Литч Илчлэлт 9-ийн тайлбарыг нийтэлж, Османы эзэнт гүрэн нуран унахыг урьдчилан хэлсэн байв. Түүний тооцооллоор энэ хүч ‘МЭ 1840 онд, 8 дугаар сарын хугацаанд’ мөхөх ёстой байлаа; бөгөөд түүний биелэхээс хэдхэн хоногийн өмнө тэрээр ийн бичжээ: ‘Эхний хугацаа болох 150 жил нь Деакозес туркуудын зөвшөөрлөөр хаан ширээнд суухаас өмнө яг таг биелсэн гэж үзвэл, мөн 391 жил, арван таван өдөр нь эхний хугацааны төгсгөлөөс эхэлсэн гэж тооцвол, энэ нь 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд дуусах бөгөөд тэр үед Константинополь дахь Османы эрх мэдэл эвдэгдэх болно гэж хүлээгдэж байна. Мөн ийм байх болно гэдэгт би итгэж байна.’—Josiah Litch, in Signs of the Times, and Expositor of Prophecy, August 1, 1840.”

“Яг заагдсан тэр цагт Турк улс өөрийн элч нараараа дамжуулан Европын холбоот их гүрнүүдийн хамгаалалтыг хүлээн авч, ийнхүү өөрийгөө христийн үндэстнүүдийн хяналтад оруулсан юм. Энэ үйл явдал зөгнөлийг яг таг биелүүлсэн. Энэ нь мэдэгдмэгц, үй олон хүн Миллер болон түүний хамтран зүтгэгчдийн баримталсан эш үзүүллэгийг тайлбарлах зарчмуудын зөв болохыг хүлээн зөвшөөрч, Христийн ирэлтийн хөдөлгөөнд гайхамшигт түлхэц өгөгдөв. Эрдэм боловсролтой, нэр хүндтэй хүмүүс Миллертэй нэгдэн, түүний үзлийг номлон тунхаглахын сацуу хэвлэн нийтэлж байв; 1840-өөс 1844 он хүртэл энэ ажил түргэн шуурхайгаар өргөжин тэлсэн юм.” The Great Controversy, 334, 335.

Литчийн “38” оны зөгнөл болон түүний “40”-ийн засварласан үзэгдэлд, засварласан зөгнөлөөс арван хоногийн өмнө, наймдугаар сарын 1-нд түүний бичиж үлдээсэн эцсийн мэдэгдэл багтдаг. Тэрхүү зөгнөлийн биелэлт нь Библийн эш үзүүллийн зөв аргачлалыг дэлхий дахинд үнэмшүүлсэн юм. Эртний Израилийн босож байгуулагдсаныг тэмдэглэсэн гучин найман жилд Улаан тэнгисийг гаталснаас Кадеш дахь анхны тэрслэлт хүртэлх хоёр жил багтсан байв.

Учир нь Миний алдрыг, мөн Египетэд болон цөлд Миний үйлдсэн гайхамшгуудыг харсан атлаа Намайг эдүгээ арвантаа сорьж, Миний дуу хоолойд чих тавиагүй тэр бүх хүмүүс Миний тэдний эцэг өвгөдөд тангараглан амласан газрыг гарцаагүй үзэхгүй; Намайг хилэгнүүлсэн тэдний хэн нь ч түүнийг үзэхгүй. Тооллого 14:22, 23.

Тэр тэрслэл нь арван сорилтын хамгийн сүүлчийнх нь хэмээн тодорхойлогддог. Арван сорилтоос бүрдэх хоёр жилийн шалгалтын хугацаа нь цөлд өнгөрүүлсэн гучин найман жил дээр нэмэгдэн 1838 ба 1840 оныг төлөөлсөн бөгөөд 1840 он арван өдрийн нэгэн хугацааг агуулж байв.

1299 оны 7 дугаар сарын 27-нд Османтай хамт Исламын мандалтын эхлэл нь 1337 онд дөрвөн жилийн бүслэлтээр төгсөх гучин найман жилийн хугацааг эхлүүлдэг. 1299 оны 7 дугаар сарын 27 нь түүхчдийн Османы эзэнт гүрний мандалтын эхлэл хэмээн тодорхойлдог хоёр алхмын эхнийх нь байсан бөгөөд хоёр дахь алхам нь 1301 он байв. 1299 болон 1301 онуудад болсон Никомедиа ба Никеагийн тулалдаануудын эдгээр хоёр алхам нь 1838 болон 1840 онуудын хэв шинж болдог. Зөгнөлийн эхлэл нь төгсгөлийг дүрслэн харуулдаг.

Никомедиа ба Никея хоёулаа өөр өөрийн түүхэн үедээ дорнын Ромын нийслэлээр түр хугацаанд үйлчилж байв. Мэдээж, Константинополь эцэстээ 330 оноос 1453 он хүртэл дорнын нийслэл болсон юм. Никомедиа ба Никея нь Константинополь хотын уналтыг бэлгэдэн хэв шинжлэн харуулдаг; эдгээр нь бүгд Исламын бүслэлтүүдэд унасан бөгөөд тэрхүү бүслэлтүүд нь Ислам эхлээд тухайн нутаг дэвсгэрийг эрхшээлдээ оруулж, түүнээс хойш нийслэл хотыг эзлэн авдаг нэгэн аян дайны төгсгөлийг тэмдэглэсэн юм.

1333-аас 1337 он хүртэлх дөрвөн жилийн эхний бүслэлт нь эш үзүүллэг төгссөн 1449-өөс 1453 он хүртэлх дөрвөн жилийг төлөөлнө. Гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдрийн дараа, 1299 оны 7 дугаар сарын 27, 1449 оны 7 дугаар сарын 27-ны түүхийн альфа түүхэнд дүрслэгдсэнчлэн, “гучин найм ба дөч” хэмээх шинжүүдээр илэрхийлэгдсэн эш үзүүллэгийн хүчний дор Миллеритүүд “босон гарч” ирэх үед Ислам хязгаарлагдана. Исламын босон гарч ирэлт болон Бурханы эцсийн өдрүүдийн элч нарын босон гарч ирэлт нь 38 ба 40-ийн тоон хамаарлаар байгуулагдсан тоон бэлгэдлээр дүрслэгддэг.

Езекиелийн гучин долдугаар бүлэгт Ислам нь дорнын салхины мэдээ бөгөөд үхэгсдийн хуурай яснуудад амьсгалуулснаар тэд хүчирхэг их цэрэг болон босон зогсохын тулд өгөгдсөн байдаг. Езекиелийн мэдээ ирэхэд босож өндийх үйл явц эхэлдэг нь 1838 болон 1840 оны Миллеритийн түүхэнд тохиолдсончлон юм. Тэрхүү мэдээ 9/11-нд ирсэн бөгөөд удахгүй болох Ням гаргийн хуулийн үед тэр яснууд хүчирхэг их цэрэг болон босон зогсоно. Эцсийн өдрүүдэд Бурханы цэргийг ялгуусан сүм болгон босгон өргөх явдал нь 1838 болон 1840 оноор төлөөлөгдөнө. 9/11-ээс Ням гаргийн хууль хүртэлх үе 1840-өөс 1844 он хүртэлх хугацаагаар төлөөлөгдсөн бөгөөд мөн 2023 оны 12-р сарын 31-нээс Нэшвиллийн галан бөмбөлгүүд хүртэлх үеийг ч мөн төлөөлнө.

Зүүн Ром

Константин I (Аугаа)-ийн үед эзэнт гүрэн хуваагдсанаас эхлээд сүүлчийн Константин хүртэлх хугацаа нь Зүүн Ромын эш үзүүллэгийн түүхийг илэрхийлдэг. Иймээс энэ эш үзүүллэгийн хугацаа нь тэдний нэрээр төлөөлөгдсөнчлөн эш үзүүллэгийн буюу бэлгэдлийн эцэг ба хүүгээр тэмдэглэгддэг, хэдийгээр Аугаа Константин болон Арван нэгдүгээр Константин хоёрын хооронд шууд цусан удам залгамжлал байгаагүй боловч. Эхний ба сүүлчийн Константин мөн альфа ба омега бэлгэдлээр эш үзүүллэгийн хувьд төлөөлөгддөг бөгөөд эцэг (альфа) нь Константинополийг нийслэлээр сонгосон, харин хүү (омега) нь Константинополь нийслэл байхаа болих үед бүслэлтийн үеэр амь үрэгдсэн. Зүүн Ромын эш үзүүллэгийн хугацаа нь эхний ба сүүлчийн Константинаар тэмдэглэгддэг. 1299 оны 7 дугаар сарын 27-нд эхэлсэн 150 жилийн хугацаа нь 38 жилийн хугацааг багтааж, 4 жилийн бүслэлтээр төгсөнө. Тэр бүслэлт нь 1449-өөс 1453 оныг бэлгэдэн үзүүлсэн. Никомедийн аян дайн нь нэгэн нутаг дэвсгэр эзлэгдсэнээр эхэлж, тэр нутаг дэвсгэрийн нийслэл эзлэгдсэнээр төгссөн. Эхний ба сүүлчийн Константины адил, Никомедийг байлдан эзлэх явц нь нэгэн эцгээр (эхнийхээр) эхэлж, нэгэн хүүгээр (сүүлчийнхээр) төгссөн.

Дөрвөн жил

Нэг зуун тавин жилийн эхэн үед байсан дөрвөн жилийн бүслэлт нь 1449 онд сүүлчийн Константин доромжлогдсоноос эхлэн 1453 онд Константинополь бүслэгдэн унах хүртэлх дөрвөн жилд хүргэсэн юм. Хоёр дахь гайг төлөөлөх, гурван зуун ерэн нэгэн жил арван таван өдрийг хамарсан цаг хугацааны эш үзүүлэлэг 1449 оны 7 дугаар сарын 27-нд эхэлж, 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд төгссөн. Тэр өдөр нь Сестра Уайт Бурханы хүчний сүр жавхлант илрэл хэмээн нэрлэсэн дөрвөн жилийн хугацааны эхлэлийг тэмдэглэдэг.

“Турав дахь тэнгэрэлчийн мэдээг тунхаглахад нэгддэг тэр тэнгэрэлч бүх дэлхийг өөрийн алдраар гэрэлтүүлэх ёстой. Энд дэлхий дахины цар хүрээтэй, урьд хожид үзэгдээгүй хүч чадал бүхий нэгэн ажлыг зөгнөн өгүүлжээ. 1840–44 оны адвентист хөдөлгөөн нь Бурханы хүчний сүр жавхлант илрэл байсан; эхний тэнгэрэлчийн мэдээ дэлхийн бүх миссионерын өртөөнд хүргэгдсэн бөгөөд зарим оронд арван зургадугаар зууны Шинэчлэлээс хойш аль ч нутагт үзэгдэж байгаагүй хамгийн агуу шашны сонирхол сэргэлт өрнөсөн; гэвч эдгээр нь гурав дахь тэнгэрэлчийн сүүлчийн анхааруулгын дор явагдах хүчирхэг хөдөлгөөнөөр даван гарагдах болно.” Агуу тэмцэл, 611.

Ислам 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд хязгаарлагдсан бөгөөд түүнээс хойших дөрвөн жилийн хугацаа нь Пентекостын үед Ариун Сүнс асгарсантай, мөн Илчлэл арван наймдугаар бүлгийн хүчирхэг тэнгэрэлч бууж ирсэнтэй аль алинтай нь нийцдэг; энэ нь гурав дахь гай зовлонгийн Ислам 9/11-нд Нью-Йоркийн “агуу барилгууд”-ыг цохисон үед биеллээ олсон юм. 9/11 нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгын тамгалагдах цагийн эхлэлийг тэмдэглэдэг. Тамгалагдах үйл явц нь тодорхой нэг хугацаа бөгөөд тамгалагдах тэр хугацааны төгсгөл нь түүний эхлэлтэй адил шинжүүдийг агуулдаг. Христ 9/11-нд бууж ирэхдээ, 2023 оны 12 дугаар сарын 31-нд, тамгалагдах эцсийн хугацаа эхэлсэн тэр үед, хоёр гэрчийг амилуулахаар бууж ирэх Михаилын хэв шинжийг үзүүлсэн юм.

Ниневегийн тулалдаан болох түлхүүр нь 1453 он гэхэд дорнод Ромыг унагах Исламын янз бүрийн чөлөөлөлтүүдийг төлөөлдөг. Аравдугаар эшлэлийн “таван сар” хэмээх нэг зуун тавин жилийн дотор эхлэл нь ч, мөн төгсгөл нь ч дөрвөн жилийн хугацааг агуулдаг. Тэдгээр хоёр дөрвөн жилийн хугацаа нь Христ “бүх дэлхийг Өөрийн алдраар гэрэлтүүлэх” 1840-өөс 1844 он хүртэлх дөрвөн жилийн хугацааг тэмдэглэсэн гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдрийн төгсгөлтэй холбогддог. 1844 онд эш үзүүлэлэгийн цаг хугацааг хэрэглэх нь зогссон, учир нь цаг хугацаа “цаашид үгүй” байх ёстой байв.

Тэр тэнгэр болон тэнд буй бүхнийг, газар болон тэнд буй бүхнийг, тэнгис болон тэнд буй бүхнийг бүтээсэн, мөнхөд мөнхөд амьдран оршигч Түүгээр тангараглан: цаг хугацаа цаашид үгүй болно гэж айлдав. Илчлэл 10:6.

1333-аас 1337 он хүртэл, 1449-өөс 1453 он хүртэл, 1840-өөс 1844 он хүртэл

Дөрвөн жилийн хугацаатай тэдгээр гурван шугам нь 9/11-ээс Ням гаргийн хууль хүртэлх лацдах цаг үетэй нийцдэг бөгөөд мөн 2023 оны 12 дугаар сарын 31-нээс Ислам дахин суллагдан Нэшвиллийн галт бөмбөлгүүдийг илгээх хүртэл дүрслэгдсэн, 9/11-ээс Ням гаргийн хууль хүртэлх фракталтай ч мөн нийцдэг.

2023 оны 12-р сарын 31-нээс Нэшвиллийн галт бөмбөлгүүд хүртэлх эш үзүүлэлтийн фрактал нь 9/11-ээс Ням гаргийн хууль хүртэлх лацдах цагтай бүхэлдээ давхцах гурван дөрвөн жилийн эш үзүүлэлтийн үеэр хэв шинжлэгдсэн байна. Иймээс 2023 оны 12-р сарын 31-нээс Нэшвиллийн халдлага хүртэлх түүхийг дөрвөн гэрч тодорхойлж байгаа бөгөөд эдгээр гэрч тус бүрийн хувьд “түлхүүр” нь Ниневегийн тулалдаан байсан юм. 1333, 1449, 1840 болон 9/11 нь бүгд эргэлтийн цэгүүд—“түлхүүрүүд” байв.

“Өнгөрсөн түүхээс суралцах ёстой сургамжууд бий; мөн эдгээрт хүн бүр анхаарлаа хандуулахыг уриалж байна. Ингэснээр бүгд Бурхан урьд хэзээд үйлдэж ирсэнчлэн одоо ч мөн адил нэгэн ижил зарчмаар үйлддэгийг ойлгох болно. Еденд Адамд сайн мэдээ анх тунхаглагдсан цагаас хойш Түүний мутар Өөрийн ажил дотор болон үндэстнүүдийн дунд хэрхэн илэрч ирсэнтэй яг адилхан, одоо ч мөн адил илэрч байна.

“Үндэстнүүдийн болон чуулганы түүхэнд эргэлтийн цэг болдог үеүүд байдаг. Ийм ялгаатай хямралууд тохиолдох үед Бурханы ивээлт удирдлагаар тухайн цаг үеийн гэрэл өгөгддөг. Хэрэв тэр нь хүлээн авагдвал, сүнслэг дэвшил гардаг; харин үүнийг няцаавал, сүнслэг доройтол болон сүйрэл дагалддаг. Эзэн Өөрийн үгэнд сайн мэдээний довтлон урагшлах ажлыг, өнгөрсөнд хэрхэн явагдсан байсныг, мөн ирээдүйд, Сатаны хүчнүүд эцсийн гайхамшигт хөдөлгөөнөө хийх хаалтын тэмцэл хүртэл хэрхэн явагдахыг нээн харуулсан.” Bible Echo, 1895 оны 8 дугаар сарын 26.

Никомедиа

Диоклетиан 284 онд эзэн хаан болсныхоо дараа, 293 онд эзэнт гүрнийг хууль ёсоор Дорнод ба Өрнөд гэж хуваан, Тетрархийн тогтолцоог байгуулсан үедээ Никомедиаг Ромын эзэнт гүрний дорнод нийслэлээр сонгосон. Никомедиа хэдэн арван жилийн турш Дорнодын захиргааны болон цэргийн үндсэн нийслэл болж үйлчилсэн. Агуу Константин ойролцоох Византид шинэ нийслэл байгуулахаар шийдэхээсээ өмнө түүнийг түшиц газар болгон ашигласан (түүнийг 330 онд Константинополь хэмээн дахин нэрлэсэн). Константинополь үндсэн нийслэл болсны дараа ч Никомедиа Мармарын тэнгисийн зүүн эрэг дээр стратегийн чухал байрлалтай, бүс нутгийн томоохон төв хэвээр үлдсэн. Иймээс Никомедиа нь Ром эсвэл Константинополь шиг байнгын нийслэл байгаагүй боловч Ромын түүхийн нэгэн гол шилжилтийн үед албан ёсоор дорнод нийслэлээр тогтоогдсон юм. Нэг зуун тавин жилийн эхэнд дорнод Ромын нэгэн нийслэл эзлэгддэг, төгсгөлд нь ч дорнод Ромын нэгэн нийслэл эзлэгддэг. Энэ хоёр эзлэлт хоёулаа бүслэлтийг агуулж байв.

Диоклетиан

Эзэн хаан Диоклетиан 293 онд Тетрархийн тогтолцоог хэрэгжүүлэхдээ Никомедийг Ромын эзэнт гүрний дорнод нийслэл болгон албан ёсоор тогтоов. Тетрархийн тогтолцоо нь эзэнт гүрнийг өрнөд ба дорнод гэсэн хоёр хуваалттайгаар бүрдүүлж байсан бөгөөд дорнод, өрнөд аль аль нь тус бүр ахлах эзэн хаантай (Augusti) болон дэд эзэн хаантай (Caesar) байж, “тетрархи” хэмээх үгээр илэрхийлэгдэх дөрвөн тоог бүрдүүлж байв.

Альфа ба Омега

Диоклетиан бол Смирна чуулганы омега тэмдэг мөн, харин Нерон бол альфа тэмдэг юм. Агуу Константин бол Пергамос чуулганы альфа тэмдэг мөн, харин Юстиниан бол омега тэмдэг юм.

Ромыг дорнод ба өрнөд гэж “хууль ёсоор” хуваасан явдал (энэ нь удаан үргэлжлээгүй) Диоклетианы үед хэрэгжсэн бөгөөд Ромын эш үзүүллэгийн дагуух дорнод ба өрнөдийн хуваагдал Константины үед биелсэн юм. Смирнагаар төлөөлөгдсөн хавчлагын бэлгэдэлт хоёр дахь чуулганы түүхийн туршид Ром хууль ёсоор дорнод ба өрнөд гэж хуваагдсан бөгөөд Пергамумаар төлөөлөгдсөн буулт хийсэн бэлгэдэлт гурав дахь чуулганы түүхэнд Ром эш үзүүллэгийн дагуу дорнод ба өрнөд гэж хуваагдсан юм. 293 он нь альфа, 330 он нь омега байсан бөгөөд 330 оны 5 дугаар сарын 11-нд Агуу Константин Константинополь хотыг Эзэнт гүрний нийслэл болгон өргөмжлөн зориулав.

Диоклетианы 293 онд хийсэн хууль ёсны хуваарилалт нь түүнээс хойш өрнөсөн иргэний дайны улмаас 313 оны Миланы зарлиг хүртэл задран унасан бөгөөд тэр үед зүүн зүгийн Константин, баруун зүгийн Лициний нар Христийн шашныг хуульчлан зөвшөөрсөн Миланы зарлигийг гаргаж, Тетрархи буюу хоорондоо уялдуулан захирдаг дөрвөн захирагчийн тогтолцоог бодитойгоор эцэслэв—энэ тогтолцоо эцэстээ хоёр үндсэн хүчний хоорондын тэмцэлд нуран орсон юм (Баруун дахь Константин, Зүүн дахь Лициний). Нуран уналтыг авчирсан тэрхүү хууль ёсны хуваарилалт нь хуваарилалтаас хуваарилалт хүртэлх хорин жилийн хугацааг төлөөлдөг бөгөөд аль аль хуваарилалт нь тогтолцооны нуран уналтыг өдөөсөн юм.

Смирнагийн чуулган МЭ 64 онд Нерогоор эхэлсэн бөгөөд тэр үед Ромын их түймрийг Неро Христэд итгэгчдийг хавчин мөшгөхөд ашиглаж, уг түймрийг тэд тавьсан хэмээн буруутгасан юм. Неро хавчлагын эхлэлийг тэмдэглэхийн зэрэгцээ эцсийн өдрүүдийн сүүлчийн хавчлагын бэлгэдэл болдог. Тэрхүү эцсийн хавчлага сорилтын хугацаа хаагдах хүртэл үргэлжилдэг бөгөөд тэр үед папын эрх мэдэл түүнд туслах хэн ч үгүйгээр төгсөнө. Ийнхүү хавчлагын эхний үе Ромыг шатааснаар эхэлсэн бөгөөд Ромыг шатааснаар төгсөнө.

Чиний араатны дээр харсан арван эвэр нь янханыг үзэн ядаж, түүнийг эзгүйрүүлэн нүцгэлж, махыг нь идэж, галаар шатаана. Илчлэлт 17:16.

Смирнагийн чуулганы үе нь Нерон Ромын их түймрийг христиануудыг хавчин мөшгөхөд ашиглаж, түймрийг тэд өдөөсөн хэмээн тэднийг буруутгасан 64 онд эхэлсэн. Хоёр зуун тавин жилийн дараа энэ нь Миланы зарлигаар 313 онд төгссөн юм. Энэ “зарлиг” нь Диоклетианы хууль ёсны хуваагдлаар эхэлсэн хорин жилийн хугацааны төгсгөл байсан бөгөөд мөн Нероноор эхэлсэн Смирнагийн хоёр зуун тавин жилийн төгсгөл ч байсан юм. Смирнагийн чуулган болон Нероноор төлөөлүүлсэн хоёр зуун тавин жилийн хавчлага нь Диоклетианы авчирсан хамгийн харгис хавчлагын арван жилийг багтаасан байв. Тэрхүү арван жилийн хавчлага нь 293 онд эзэнт гүрнийг хууль ёсоор хувааснаар эхэлсэн Диоклетианы хорин жилийн хугацааны сүүлийн хагас байв. 293 онд Диоклетиан эзэнт гүрнийг дорнод ба өрнөд болгон хууль ёсоор хувааснаар арван арван жилийн хоёр хугацаанаас бүрдсэн хорин жилийн үе эхэлсэн юм.

Диоклетиан эзэнт гүрнийг хууль ёсоор зүүн ба баруун хэмээн хуваасан нь Константины хэрэгжүүлсэн эш үзүүлэгийн хуваагдлын хэв шинж болсон юм. Диоклетианы хуваалт нь зүүн ба баруун байсан боловч зүүн хэсэгт хоёр захирагч, баруун хэсэгт мөн хоёр захирагчтай байв. Бүс нутаг бүрт нэг үндсэн, нэг дэд захирагч оногдож байлаа. 303 оны 2 дугаар сарын 23-нд Диоклетиан Христэд итгэгчдийн эсрэг хэд хэдэн “зарлиг”-ийн эхнийхийг гаргаж, Агуу хавчлагын (мөн Диоклетианы хавчлага гэж нэрлэдэг) эхлэлийг тэмдэглэсэн бөгөөд энэ нь Ромын эзэнт гүрэн дэх Христэд итгэгчдийн эсрэг хамгийн ширүүн бөгөөд хамгийн өргөн хүрээтэй хавчлага байсан юм.

Смирна дахь чуулганы тэнгэрэлчид бичигтүн; Үхсэн боловч амьд болсон анхдагч ба эцсийн Нэгэн ийнхүү айлдаж байна: Би чиний үйлс, зовлон, ядуурлыг мэднэ; (гэвч чи баян билээ) мөн өөрсдийгөө иудейчүүд хэмээн хэлдэг атлаа тийм биш, харин Сатаны синагог болох тэдний доромжлолыг Би мэднэ. Чиний туулах гэж буй зүйлсээс бүү эмээ; болгоогтун, та нарыг соригдуулахын тулд диавол та нарын заримаас шоронд хаях болно; мөн та нар арван өдөр зовлон амсах болно. Үхэл хүртэл итгэлтэй байгтун, тэгвэл Би чамд амийн титмийг өгнө. Чихтэй нэгэн нь Сүнс чуулгануудад юу айлдаж буйг сонсогтун; Ялагч нь хоёр дахь үхлээр үл гэмтэнэ. Илчлэлт 2:8–10.

Агуу хавчлага Диоклетианы залгамжлагчдын үед (ялангуяа Галерийн дор) 313 он хүртэл үргэлжилж, тэр үед Миланы зарлигаар төгсөв. Смирнагийн чуулганаар төлөөлөгдсөн эш үзүүлэгийн үеийн омега хавчлага болох Диоклетианыг тодорхойлсон хавчлагын альфа бэлгэдэл нь Нерон мөн. Хавчлага нь дорнодын Константин, өрнийн Лициний хоорондын улс төрийн гэрлэлт болон гэрээгээр өндөрлөсөн юм. 313 оны хоёрдугаар сард Константин, Лициний хоёр Миланд уулзан, эзэнт гүрний даяар Христэд итгэгчдэд (мөн бусдад) шашны хүлцэн тэвчих эрх олгосон Миланы зарлигийг гаргав. Улс төрийн холбоогоо бэхжүүлэхийн тулд Лициний энэ уулзалтын үеэр эсвэл түүний орчимд Константиаг (Константины эцэг нэгт дүүг) эхнэрээ болгон авчээ. Энэ гэрлэлт нь Ромын сонгодог улс төрийн холбоо байсан бөгөөд хоёр эзэн хааны хоорондын тохиролцоог баталгаажуулж, олон жилийн иргэний дайны дараа эзэнт гүрнийг түр хугацаанд тогтворжуулахад тусалсан юм. Гэвч энэ холбоо удаан үргэлжлээгүй. Константин, Лициний хоёр хожим хоорондоо тулалдсан бөгөөд 324 онд Константин Лицинийг ялж, цорын ганц захирагч болжээ.

Нерогоос Константин хүртэлх хоёр зуун тавин жилийн эш үзүүлэгийн хугацаа болох Смирнагийн үе биелж, 313 онд буулт хийлийн сүм болох Пергамын сүмийн үе эхэлсэн бөгөөд энэ нь 538 онд Тиатирагийн сүмээр төгссөн юм. Смирнагийн хоёр зуун тавин жил нь хавчлагын үеийг төлөөлж байсан бөгөөд нийт хугацааны төгсгөлд Диоклетианы хавчлага Илчлэлт дэх “арван өдөр”-ийг (арван жил) биелүүлсэн бөгөөд энд хамгийн аймшигт хавчлагын үе нь бүхэл хугацааны фрактал дүрслэл болдог. Тэр арван жил нь хоёр зуун тавин жилийн фрактал юм. Тэдгээр арван жил нь Нерогийн хавчлагын омегаг төлөөлдөг бөгөөд тэдгээрийн төгсгөлд эзэнт гүрэн дорно, өрнө гэж хуваагдсан омега хуваагдал болсон юм.

Гэрлэлт ба Салалт

Смирна нь МЭ 64 онд Ром хот шатсанаар эхэлж, хоёр зуун тавин жилийн дараа, МЭ 313 онд Миланы зарлиг болон дорнод ба өрнийн улс төрийн гэрлэлтийн хамт төгсөв. Хавчлагын арван жилийн фрактад нь МЭ 303 онд эхэлж, МЭ 313 онд Миланы зарлиг болон дорнод ба өрнийн улс төрийн гэрлэлтийн хамт төгсөв. Диоклетиан МЭ 293 онд дорнод ба өрнийг хууль ёсоор хувааснаар эхэлсэн хорин жил нь МЭ 313 онд дорнод ба өрнийн улс төрийн гэрлэлтийн хамт төгсөв. МЭ 313 оны дорнод ба өрнийн хоорондын гэрлэлтийн гэрээ нь МЭ 324 оны салалтаар төгссөн бөгөөд тэр үед Константин өрнийн Лициниусыг ялж, Ромын цорын ганц захирагч болов. МЭ 324 оны эш үзүүлэгийн салалт нь МЭ 321 оны анхны Ням гаргийн хуулиас хойш гурван жилийн дараа болсон юм.

313 оноос 330 он хүртэлх арван долоон жил нь улс төрийн гэрлэлтийг, мөн Смирна ба Нерогоор төлөөлөгдсөн хавчлагын төгсгөлийг, түүнчлэн Пергамоор төлөөлөгдсөн буултын сүмийн эхлэлийг тодорхойлдог. 313 онд гэрлэлтээр эхэлсэн Пергамын эхлэл нь 321 онд анхны Ням гаргийн хуулиар эхэлсэн хавчлагын эхлэлээр үргэлжилсэн. Үүний дараа 324 оны эш үзүүлэгийн гэр бүл цуцлалт болж, дорнод ба өрнөдийг Константины дор нэг эзэнт гүрэн болгон нэгтгэсэн. Зургаан жилийн дараа, 330 онд, дорнод ба өрнөдийн хуваагдал эш үзүүлэгийн хувьд дахин давтагдсан. Тэрхүү арван долоон жил нь эш үзүүлэгийн түүхэнд 538 онд Тиатирагийн сүм ирэх хүртэл үргэлжлэх Пергамын сүмийн альфа үеийг төлөөлдөг. Тэр альфа үе нь 330 оноос 538 он хүртэлх хугацааны төгсгөл дэх омега түүхийг төлөөлөх байв. Пергамын омега түүх нь 496, 508, 533 онуудын үеийг төлөөлдөг.

Арван долоон жил

Рафийн тулалдааны үеийн Птолемей “арван долоон жил” хаанчилсан бөгөөд Рафийн тулалдаан ба Паниумын тулалдааны хооронд “арван долоон жил” байсан. Тэдгээр арван долоон жил нь 313 оноос 330 он хүртэлх арван долоон жилтэй бэлгэдлийн хувьд нийцдэг. Нерогийн үеийн Смирнагийн хоёр зуун тавин жил нь Пергамын сүмийн эхний арван долоон жилд хүргэж, мөн МЭӨ 457 онд гарсан гурав дахь зарлигаас эхэлсэн, Даниелын наймын арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх 2300 жилийн эхлэлийн цэг болох, мөн Адвентизмын суурь ба төв багана болсон тэр хоёр зуун тавин жилтэй холбогддог. Хоёр зуун тавин жилийн хоёр гэрч нь 1776 онд эхэлж, энэ 2026 онд төгсөж буй Библийн эш үзүүлгийн зургаа дахь хаант улсын хоёр зуун тавин жилтэй нийцдэг.

Адвентизмын анхдагчид 313-аас 330 он хүртэлх арван долоон жилийг харж чадаагүй, ойлгоогүй бөгөөд учир нь 1844 онд тэд долоо дахь өдрийн Амралтын өдөр болон нарны өдрийн асуудлыг хараахан бүрэн ойлгоогүй байсан юм. Гэвч тэд Илчлэлт 9-ийн аравдугаар эшлэлийн нэг зуун тавин жилийг танин мэдсэн бөгөөд энэ нь 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд төгссөн гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдөрт хүргэсэн нэгэн хугацааны эхлэл болсон юм. Тэрхүү ойлголт нь Бурханы хүчний “агуу илрэл”-ийг бий болгосон.

Пионерууд Илчлэлт 9-д буй нэг зуун тавин жилийн хоёр дахь хугацааг танин мэдээгүй. Тэдний суурь ойлголт нь Илчлэлт 9-ийн “шинэ гэрэл” дээр баригддаг тавцанг төлөөлдөг. Тэрхүү гэрэл нь Ниневегийн тулалдааны “түлхүүр”-ээр нээгддэг. Тэр “түлхүүр” нь эш үзүүлэгийг судлагчид Даниел болон Илчлэлтэд дүрслэгдсэн Библийн эш үзүүлэгийн бүх

хаанчлалуудыг танин мэдэх боломжийг олгодог. Вавилон, Мидо-Перс, Грек, Селевкид ба Птолемейн эзэнт гүрнүүд, Мухаммедын хаанчлал, мөн үүнээс ч илүү ач холбогдолтойгоор Ромын эзэнт гүрнийг тодруулан харуулж, зөвхөн Ром төдийгүй дорнын ба өрнийн Ромын хаанчлалуудын, түүнчлэн Америкийн Нэгдсэн Улс (хуурамч эш үзүүлэгч), пап ламын засаглал (араатан), Нэгдсэн Үндэстний Байгууллага (луу)-ын мандалт ба уналтыг ялган тодорхойлдог. Эдгээр хаанчлалуудын бүх мандалт ба уналт нь эцэстээ дэлхийг Армагеддонд хүргэдэг луу, араатан, хуурамч эш үзүүлэгчийн хөдөлгөөнүүдийг гэрчилдэг. Тэрхүү хөдөлгөөн нь Даниел 11-ийн сүүлийн зургаан эшлэлд дүрслэгдсэн бөгөөд уг хөдөлгөөний эхлэл нь дөчдүгээр эшлэлийн нууцлагдсан түүхэнд дүрслэгддэг.

Ниневегийн тулалдаан нь төгсгөлийн үеийн үйл явдлуудын дараалал дотор Ромын эзэнт гүрэн, зүүн ба баруун Ромын хаант улсууд, мөн папын Ромын гэрчлэлүүдийг уялдуулан нийцүүлэх эш үзүүлэгийн лавлах цэгийг хангадаг. Иймээс Ниневегийн тулалдаан нь Ромын талаархи олон янзын эш үзүүлэгийн гэрчлэлүүдийг бүрнээр нь тодорхой харуулдаг түлхүүр мөн бөгөөд Даниел 11-ийн арван дөрөвдүгээр эшлэлийн дагуу үзэгдлийг тогтоодог нь Ром юм. Тэрхүү шугамуудыг нэгтгэн нийлүүлдэг түлхүүр нь Ниневегийн тулалдаан юм.

Дараагийн өгүүлэлдээ бид Илчлэлт номын есдүгээр бүлгийн гай зовлонгуудын талаар өгүүлсэн өмнөх таван өгүүллийг нэгтгэн авч үзэж эхэлнэ.